

Da dyrene holdt møde fortsat...

DET blev bjørnen vred over at høre. ”NU MÅ DET HOLDE OP” brølede han ”jeg vil samle alle skovens dyr så vi kan få talt om hvordan vi alle kan være her”

Som sagt så gjort. Bjørnen fik samlet alle dyrene midt i skoven hvor der var en lysning.

Det blev besluttet at den kloge, gamle ugle skulle afgøre hvad der skulle ske, og alle dyr var enige om, at det uglen sagde, ville de alle rette sig efter, selv slangerne.

Elgen startede med at sige ”jeg kunne altså godt tænke mig at vælte nogle træer så vi kan få noget mere lys ind i hulen” ”og jeg vil gerne have mere plads til ungerne i vores træ” sagde spætten.

Der var flere dyr der gav udtryk for at de godt ville have mere plads og lys i deres huler.

”Hvad med os der bor under jorden” sagde slangens kone vredt ”hvor skal vi være. Hvad med dig hr. Muldvarp, er du ikke træt af at høre på spættens hakken og elgens trampen?” Muldvarpen missede med øjnene og gjorde som om han ikke havde hørt hvad slangen sagde (muldvarpen turde ikke sige noget nu hvor ALLE dyr var samlet, men sådan var han nu engang den kære muldvarp)

De andre dyr snakkede lidt i munden på hinanden om at det kunne da godt være det larmede dernede under jorden, det var der ikke alle der havde tænkt på.

Da dyrene holdt møde fortsat...

Uglen rømmede sig og sagde ”kan vi ikke alle blive enige om at dem der vil lave om ved deres huler gør det, og du hr. spætte, ville du kunne holde en pause af og til når slangerne ligger og soler sig i lyngen?” ”naturligvis” sagde spætten, ”det lover jeg”

”Så er det besluttet” sagde uglen ”fra og med i dag må alle dyr lave det de har lyst til ved deres hjem når bare de husker at tage hensyn til resten af skovens beboere”

Elgene trampede i jorden med deres klove, vaskebjørnen rejste sig på bagbenene og missede mod solen, bjørnen kiggede kærligt på sin kone, og slangerne kiggede rundt på de andre deltagere inden de begav sig hjem deres hule i jorden, alle glade og tilfredse, fordi de følte at de alle havde fået ret og lov til at sige noget.

Bjørnen hjalp elgen, og det blev en rigtig flot solplet han fik lavet, der tilbragte de megen tid sammen.

Spætten fik lavet mange forråds træer, men han huskede sit løfte til de andre dyr om ikke at larme hele tiden. Det var lidt svært for ham, for han var en ivrig lille fyr.

Muldvarpen følte det var HANS skyld at mødet forløb så godt som det gjorde, og de andre dyr lod ham blive i den tanke, for han var jo ganske harmløs når det kom til stykket.

Slangerne? Ja de vænnede sig også til uglens regler, men de andre dyr var dog en smule på vagt overfor dem, for man ved jo aldrig helt med slanger....men de hilste pænt på de andre dyr fra den dag af.